

Phong Trào Tinh Thần Trần Văn Bá Giải Thưởng Trần Văn Bá

1 - Dưới đây là toàn bộ dữ kiện cập nhật về vụ «Phong Trào Tinh Thần Trần Văn Bá,» (**PT TT TVB,**) kể cả loạt emails sau cùng mà Nguyễn Ngọc Bách (**NNB,**) người đứng tên quản lý trang mạng PT TT TVB với Vũ Đăng Sơn trong vai chủ bút, đã gửi riêng cho tôi, gồm toàn lời lẽ hăm dọa cá nhân trắng trợn và côn đồ.

2 - Sự kiện này đã mặc nhiên bộc trần cả cái tâm địa, cái ý đồ và cái hành vi ẩn nấp sau những tuyên bố và khuấy động của cái gọi là «Phong Trào Tinh Thần Trần Văn Bá.»

3 - Thật ra, từ đầu tháng 3, 2015 đến nay, Nguyễn Ngọc Bách và người được giới thiệu là «đàn anh» Dương Hồng Cách, đã dùng mọi thủ đoạn, mọi mảnh khốe để che giấu ý đồ đích thực của cái chiến dịch PT TT TVB. Đó là :

Cài đặt sản phẩm tuyên truyền được thai nghén ngay từ trong nguồn máy cộng sản Việt Nam vào danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá để biến nó thành một đầu cầu sách động cộng đồng hải ngoại. Trong mưu đồ này, chuyện Thái Quang Trung chỉ là vật liệu và PT TT TVB là công cụ.

4 - Vấn đề PT TT TVB và giải đáp cho nó, có thể được kết thúc ở đây, với những chứng cứ cần và đủ cho khẳng định trên. Tất cả có thể được thu gọn trong một trang giấy. Tuy nhiên, bài này sẽ được khai triển rộng ra, và sẽ đề cập đến nhiều vấn đề liên hệ với đầy đủ chi tiết. Vì hai lý do:

Trước nhất, để phản ánh thỏa đáng những cảm nhận về tinh thần Trần Văn Bá, và những phản ứng đối với PT TT TVB, của nhiều người đã từng gần gũi với Trần Văn Bá.

Kế đến, là vì khi nói đến tinh thần Trần Văn Bá thì không thể không đề cập đến các vấn đề liên quan đến việc và người mà Trần Văn Bá hằng quan tâm và có để lại nhiều nhắn gửi đầy sáng suốt. Ít người biết về vết tích của những nhắn gửi này. Chi tiết ở cuối bài.

5 - Đây là gốc ngọn của vụ PT TT TVB (xem toàn bộ emails đính kèm, theo trình tự từ dưới lên trên) :

5.1 - Vấn đề PT TT TVB đã được đặt ra khi một vài người trẻ có liên hệ đặc biệt với Trần Văn Bá đã cảnh báo tôi về một bài xã luận «Vĩnh biệt giáo sư Thái Quang Trung» được đăng trong quý 3, 2014, ở trang chủ của trang mạng PT TT TVB (xem bản PDF đính kèm.) Bài ghi rõ là được viết bởi BBT [ban biên tập của trang mạng] nhằm ca tụng ông Thái Quang Trung (**TQT,**) một người đã từng xông xáo trong suốt mười năm 1965-1975, vận động yểm trợ cái gọi là Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (MTGPMN) và Chánh Phủ Lâm Thời Miền Nam, đồng thời hăng hái tham gia các cuộc biểu tình «chống Mỹ cứu nước» ở Pháp. Bài viết được kết luận bằng lời kêu gọi thống thiết hãy tiếp nối con đường của «đồng chí» Thái Quang Trung.

5.2 - Nhân dịp viết email cảm ơn một nhóm người bên Mỹ đã đứng ra vinh niệm hết sức đúng đắn tinh thần Trần Văn Bá (**TVB**) vào dịp Tết 2015, tôi đã mở ra cho Nguyễn Ngọc Bách cơ hội để giải thích gốc ngọn và lý lẽ cùng những tế nhị ngoại lệ nếu có, của các việc làm của PT TT TVB mà sau khi được cảnh giác về những điều

bất tường, tôi đã đích thân kiểm chứng cẩn thận các sự kiện liên hệ.

5.3 - Phản ứng của Nguyễn Ngọc Bách là hợm hĩnh thi triển cái bài học khiêu dụ vỡ lòng của một cán bộ làm công tác mở đường cho một chiến dịch, nói theo ngôn ngữ đao to búa lớn của các «mặt trận và đảng phái,» là «chiếm đất dành dân,» hay nói theo ngôn ngữ bình dân trong cộng đồng người Việt hiện nay, là «chôm chĩa credit» của các biểu tượng hay tập hợp được sự chú ý của dư luận. Lốp lang của bài học sơ đẳng đó là :

a) Thoạt đầu giả mù sa mưa về sự kiện ca tụng «đồng chí» TQT trên trang mạng PT TT TVB; nói quanh nói quẩn, lèo lái câu chuyện qua các vấn đề bên lề như văn nghệ tưởng niệm TVB, v.v..

b) Khi bị đặt trước những chứng cứ hiển nhiên thì buộc lòng phải nhìn nhận các sự kiện nghịch lý, nhưng lập tức tung hỏa mù, diễn cái màn sùng sộ cáo buộc tôi đã «chửi cả một tập thể vì vinh danh nhạc sĩ Việt Dzũng, vì biểu dương sự thân cận với chùa Khánh Anh,» kèm theo cái lập luận trăng tráo : «trong 5 phút vinh danh Trần Văn Bá, dành 30 giây cho Việt Dzũng thì không có gì choquant (sic) [chượng quấy]» để bao che cái thói sách động cộng đồng, gây ra trạng huống mập mờ hỗn độn để dễ bề lũng đoạn các đoàn thể.

Vấn đề được đặt ra, dĩ nhiên không là Việt Dzũng có đáng được vinh danh, hay sự thân cận với chùa Khánh Anh có gì bất chính không. Trong tuyệt đối, Việt Dzũng với những nỗ lực tranh đấu cho nhân quyền và chùa Khánh Anh trong cương vị một trung tâm tu hành Phật giáo, đều đáng được tôn trọng cả. Nhiều người ở đây có thể chứng nhận : cá nhân tôi đã từng có dịp bày tỏ sự tôn trọng đó đối với cả hai trường hợp.

Vấn đề được đặt ra là cái thủ đoạn sách động, loại «nhỏ còi cuống vào một tô hủ tiếu, hay rót mắm nêm vào một nồi phở,» nhằm chi phối các phong trào và đoàn thể trong cộng đồng, với cái tâm địa không ăn được cũng phá cho hôi. Nếu có ai bóc trần cái thủ đoạn ấy thì lập tức hô hoán là «tập thể trân quý cà cuống» và «cộng đồng ưa thích mắm nêm» bị nhục mạ !

Trò sử dụng tên tuổi của Việt Dzũng và của hòa thượng Thích Minh Tâm trong dịp tưởng niệm TVB thứ 29, 2014, về mặt tác động của sự hỗn hợp, thuộc đòn bẩy một muỗng mắm nêm trong một nồi phở bắc.

Trò ghép «anh hùng kháng chiến Hoàng Cơ Minh» (sic) với 3 anh hùng kháng chiến Trần Văn Bá, Hồ Thái Bạch, Lê Quốc Quân, như Trần Ngọc Giáp đã làm trong lễ giỗ 23 của TVB, 2008 – xem video phút 2'33 :

http://www.dailymotion.com/video/x3yrv9_l%E1%BB%85-gi%E1%BB%97-th%E1%BB%A9-23-tr%E1%BA%A7n-van-ba-hommage-a_news - về mặt tác dụng của sự lẫn lộn, thuộc đòn bẩy một giọt cà cuống trong một tô hủ tiếu. Cà cuống dĩ nhiên có hiệu ứng bội phần nồng nặc và dai dẳng hơn mắm nêm. Bằng chứng là, như có người vừa cho biết, hiện có bài viết trên internet quả quyết : «sau khi Trần Văn Bá bị bắt, Mặt Trận Hoàng Cơ Minh/Việt Tân nhận các anh em của TVB vào tổ chức mình, hằng năm làm giỗ cho TVB như là chiến sĩ của mình vậy! Thế là người Việt ở Âu châu tưởng thật.»

c) Khi vấp phải những khúc mắt ngoài dự liệu, NNB liền cầu cứu hai đàn anh, được giới thiệu là «3 Hùng» với ký hiệu email dangvansungj, và «Dương Hồng Cách» với ký hiệu email hongcach.duong. Phần mình rút lui ra sau để lo bố trí giai đoạn 2 của kế hoạch sách động là tạo ra những vũng lầy để cầm chân và chìm xuống bùn

những ai có thể cản trở mưu đồ chôm chĩa danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá, qua thủ đoạn khiêu khích hạ lưu, cáo buộc lật lọng và hăm dọa côn đồ. Những emails sau cùng mà Nguyễn Ngọc Bách gửi riêng cho tôi, nằm trong động thái đó (xem trong toàn bộ emails đính kèm.)

d) Hai «đàn anh» được NNB cầu cứu, hoàn toàn xa lạ đối với tôi. Tôi không hề có một liên hệ hay tiếp xúc nào với họ, và nếu trong muôn một có chạm mặt đâu đó trong đời sống xã hội hay hoạt động nghề nghiệp, thì cũng không nhớ Dương Hồng Cách và Jacques Dang Van Sung là ai. Qua email giới thiệu, thật khó biết đó là những người thật hay chỉ là những ký hiệu dùng trên mạng lưới. Jacques Dang Van Sung chỉ gửi 2 emails với vài câu tiếng Pháp làm dáng.

5.4 - Dựa trên email giới thiệu ngày 17/03/15 của NNB, ký hiệu «Dương Hồng Cách» hay DHC sẽ được dùng từ đây để chỉ định kẻ đã gửi ra cái email ngày 18/03/15 với ký hiệu Hong Cach Duong nhưng không ký tên.

Nếu Nguyễn Ngọc Bách viết lách không thành câu, hì hụp làm công tác mở đường chôm chĩa danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá, và khi gặp ai cản trở thì hăm hực hăm he lỏi xuống cái vũng bùn lầy nước đọng của mình thì, trái lại, Dương Hồng Cách chăm chỉ gò câu chuốt chữ, vênh vênh khoác vào mình áo mao của một quan tòa đạo đức, tự phong tự diễn, tâm đắc với cái xảo thuật nói bóng nói gió để châm chích, cáo buộc, gieo nghi vấn, dọn đường cho những đòn đá phá cá nhân trong tương lai. Nhiệm vụ hiển nhiên của DHC, qua email 18/03/15 (xem trong toàn bộ emails đính kèm,) là bao che và củng cố cái ý đồ đích thực, cần phải giấu nhem, của chiến dịch PT TT TVB, qua 3 công tác :

Bình thường hóa việc ca tụng Thái Quang Trung, đánh tráo tinh thần Trần Văn Bá, tiếm quyền quy định điều kiện vận dụng danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá.

i) **Bình thường hóa** việc ca tụng TQT là công tác vừa nhiều khê lại vừa đơn giản nhất.

. Nhiều khê là vì DHC khó thể huỷ hoặc ai lâu dài với những xảo thuật sơ khai của mình, kể cả với cặp mắt kỳ dị có thể nhìn thấy ngay dấu ngoặc của đoạn mở đầu bài viết ca tụng TQT, nhưng lại không thấy được câu giới thiệu «VIẾT BỞI BBT» bằng chữ hoa, ở đầu bài. Bất cứ độc giả nào, cho dù là một học sinh trung học đệ nhất cấp, cũng sẽ thấy, qua cách trình bày, đây là bài được viết bởi BBT, với lời chia buồn để trong ngoặc kép ở đầu bài (xem bản PDF đính kèm.) Hơn nữa, lập luận sáo rỗng «chúng tôi đã đăng bài đó cũng như chúng tôi sẽ đăng tất cả các bài nêu cao lòng yêu nước, không mạ lỵ chia rẽ» là một báo hiệu cho những điều bất tường trong tương lai. Ai ai cũng có thể dựa vào đó để tin là nay mai trang mạng PT TT TVB sẽ đăng bài ca tụng «Bác Hồ» và «Đại tướng Võ Nguyên Giáp.» Bởi lẽ, hiện nay, ở Việt Nam cũng như trên Internet lưu hành hàng hà sa số bài viết đáp ứng tiêu chuẩn «nêu cao lòng yêu nước, không mạ lỵ chia rẽ,» ca tụng «Bác Hồ» và «Đại tướng Võ Nguyên Giáp» như hai bậc vĩ nhân ái quốc ái quần, lúc nào cũng hô hào «đại đoàn kết dân tộc !»

. Đơn giản là vì người mà DHC có thể thuyết phục được ngay, không cần phải dài dòng, lại chính là người đã nêu lên vấn đề, tức là tôi đây. Bởi vì tôi đã biết chắc, ngay từ đầu, bài ca tụng TQT quả nhiên không do BBT của trang mạng PT TT TVB viết, đúng hơn, BBT chỉ viết đoạn «chia buồn» ở đầu bài.

Dù thế nào, việc ca tụng Thái Quang Trung cũng chỉ là một bước đầu, một thử nghiệm để đo lường khả năng phản ứng của giới hoạt động trong cộng đồng người Việt. Vì thế, nó đã được mau chóng bình thường hóa và củng cố bằng cái thủ đoạn

tuy ầu trĩ và lật lọng nhưng đơn giản : phán quyết, như DHC đã làm, Trần Văn Bá và Thái Quang Trung thật ra cùng chung một chí hướng, một mục tiêu chánh trị. Nếu không gặp phản ứng đáng kể, phán quyết này sẽ mặc nhiên biến thành tiền đề dẫn đến sự hoàn thành công tác then chốt của chiến dịch PT TT TVB.

ii) **Đánh tráo tinh thần TVB** dĩ nhiên là công tác then chốt đó.

Phán quyết Trần Văn Bá và Thái Quang Trung cùng chung chí hướng, cùng chung mục tiêu chánh trị, theo cách trình bày của Dương Hồng Cách, tất yếu tạo ra điều kiện tâm lý và tâm thần khiến dư luận tin là Trần Văn Bá đã từng đứng cùng chiến tuyến với Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (MTGPMN) bởi vì Thái Quang Trung đã từng công khai hoạt động yểm trợ cái Mặt Trận bình phong đó của cộng sản Hà Nội. Để hoàn chỉnh sự đánh tráo này, Dương Hồng Cách đã trâng tráo khẳng định: «chúng ta không nên quên, số dĩ Trần Văn Bá có thể hoạt động lâu dài trong nước, đi từ Cà mau vô đến Sài Gòn, một phần cũng là nhờ sự giúp đỡ, bao che của các cựu thành viên Mặt Trận Giải Phóng» (xem trong toàn bộ emails đính kèm.) Những người nhẹ dạ nghe qua, có thể lầm tưởng Dương Hồng Cách có liên hệ mật thiết với Trần Văn Bá, biết rõ đường đi nước bước và những lựa chọn của Trần Văn Bá. **Nếu không đưa ra chứng cứ thiết thực của khẳng định trên thì rõ ràng Dương Hồng Cách và PT TT TVB với tư cách pháp nhân, đã chủ tâm vu khống và mạ lỵ Trần Văn Bá.**

iii) Đánh tráo Tinh Thần Trần Văn Bá bằng cách lẫn lộn nó với MTGPMN qua đòn bẩy Thái Quang Trung, tức đặt nó vào sức hút hướng tâm của cộng sản Hà Nội, tất yếu đưa đến **sự tiếm quyền quy định điều kiện vận dụng danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá.** Đó là giai đoạn tối hậu của chiến dịch PT TT TVB. Nó được hoàn tất và củng cố bằng cách một mặt đơn phương tấn phong PT TT TVB lên hàng thẩm quyền đạo lý và tinh thần và mặt khác triệt hạ những cá nhân hay thành phần chống đối.

Thẩm quyền đạo lý và tinh thần được ngụy tạo ra, trước nhưt, với những khẩu hiệu sáo mòn của Dương Hồng Cách như : «Trần Văn Bá sẽ không phải là Trần Văn Bá nếu ...» phán định một số cấm kỵ và bài xích tuy chưa đủ trình độ để làm uất người một Nhạc Bất Quần, nhưng cũng có thể làm chao đảo một đồ đệ như Lâm Bình Chi*. Kế đến là dàn dựng ra cái gọi là «Giải Thưởng Trần Văn Bá», vừa để làm chôn dung thân trong trường hợp PT TT TVB bốc cháy, vừa để chiếm địa vị thẩm phán về chuẩn mực Tinh Thần TVB. **Trong quá trình sách động, Giải Thưởng TVB là một bước lùi để chuẩn bị cho 2 bước tiến về sau : các lý do, tôn chỉ, mục tiêu đưa ra dĩ nhiên, về mặt hình thức, rất phù hợp với «Trần Văn Bá truyền thống»** và đối chọi với trải nghiệm của Thái Quang Trung ở những năm cuối đời khi đi diễn thuyết ở Việt Nam và sau cùng chết ở đó trong khi công tác.

Công tác triệt hạ các thành phần chống đối - hiện được tập trung vào cá nhân tôi - chủ yếu dựa trên hai mũi giáp công : một bên tung ra trong bóng tối những hăm dọa trắng trợn và cơn đồ như Nguyễn Ngọc Bách đã làm qua emails gởi riêng cho tôi, nhằm vừa rãng đe vừa tạo ra một cuộc xỉ vả ồn ào để buộc đối phương đáp trả để rồi tuột xuống bãi sinh lầy của một cuộc khẩu chiến, và nếu cần thì thí con chốt NNB để vô hiệu hóa kẻ địch; bên khác giữ những trò bôi bác nham hiểm như Dương Hồng Cách đã làm, chẳng hạn khi bắt lượm bóp méo một câu viết để hàm ý rằng tôi là một kẻ chống cộng mù lòa cực đoan** (chỉ cần đối chiếu email 05/03/2015 của tôi với email 18/03/2015 của Dương Hồng Cách.)

5.5 - «Bể khổ mênh mông quay lại là thấy bờ.» Nếu Nguyễn Ngọc Bách và Dương

Hồng Cách thực hành cái phật lý đó thì đã tránh được cái hí trường hiện nay với những tai họa tìm ẩn trong đó. Nói theo một nhà phân tích trong cộng đồng Việt Nam, thay vì làm cái việc vô vọng, chày đầu chữa đó, chày đó chữa đầu, chữa đầu chày đó, thì chỉ cần quay mặt lại là thấy ngay nguồn gốc của hỏa hoạn. Nguồn gốc đó không nằm ở đàn anh của Nguyễn Ngọc Bách mà ở hàng cha chú của đàn anh của Nguyễn Ngọc Bách : **bài báo được đăng ở trang chủ của trang mạng PT TT TVB với tiêu đề «Vĩnh biệt giáo sư Thái Quang Trung» thật ra là bài báo đã được đăng trên báo điện tử Thanh Niên online ngày 11/06/2013.** Xem bài báo ở đây :

<http://www.thanhnien.com.vn/the-gioi-tre/vinh-biet-giao-su-thai-quang-trung-26233.html>

hay xem tài liệu PDF đính kèm.

Đối chiếu kỹ lưỡng hai bài sẽ thấy hiển nhiên bài của trang mạng PT TT TVB (bản PDF đính kèm) chỉ là bài của tờ Thanh Niên, thêm vào đoạn chia buồn giữa 2 ngoặc kép ở đầu bài. Thế mà Nguyễn Ngọc Bách và Dương Hồng Cách cứ nói quanh nói quẩn, giờ đủ trò để cố che giấu một sự kiện sờ sờ mà ai cũng có thể kiểm chứng được. Tại sao lại phải làm như thế ? Tại vì nếu dư luận biết được nguồn gốc của mọi sự việc là tờ báo Thanh Niên và PT TT TVB chỉ đóng vai trò của một ống loa cho tờ báo ấy thì các hoạt động kế tiếp của PT TT TVB sẽ trở nên nhiều khê vô cùng. Đây cũng là cái lý do khiến PT TT TVB phải gấp rút tung ra chiến dịch Giải Thưởng Trần Văn Bá, thực thi cái kế kim thiên thoát xác.

Về tờ báo Thanh Niên thì không phải dài dòng, ai cũng biết đó là một trong những tờ báo thông tin và tuyên truyền hàng đầu của chế độ cộng sản. Dĩ nhiên, thực thể này không thể thoát khỏi sức tác động của các làn sóng ngầm phản kháng hiện đang nhào nặn xã hội Việt Nam. Do đó, thỉnh thoảng trong nội bộ tờ báo vẫn nổi lên vài tiếng nói trái chiều, nhưng tất cả những gì được chính thức phổ biến và quảng bá từ bộ phận này của hệ thống cộng sản Việt Nam, tất yếu phản ánh toan tính, đường hướng, và chánh sách tuyên truyền của chế độ cộng sản.

Tựu trung, PT TT TVB đã được khai thác như một công cụ trong một chiến dịch sách động bắt nguồn từ một cơ quan tuyên truyền của cộng sản Hà Nội nhằm tiếm đoạt danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá để dùng nó làm đầu cầu sách động cộng đồng hải ngoại.

Nhìn từ góc độ Nghị quyết 36 của cộng sản Việt Nam - có mục tiêu khuynh đảo và kiểm soát người Việt ở nước ngoài - nội dung của bài báo «Vĩnh biệt giáo sư Thái Quang Trung» cũng như nhân vật Thái Quang Trung, là hoàn toàn thứ yếu. Đó chỉ là vật liệu. Sự kiện một «phong trào» mang tên Trần Văn Bá, với nhóm chủ trương tự xưng thuộc thành phần «quốc gia, dân chủ, chống cộng,» đứng ra quảng bá và bảo vệ một bài báo của tờ báo Thanh Niên, đó mới là một thành tựu sách động đáng kể. Cũng như nắm quyền thực tiễn ấn định điều kiện vận dụng danh nghĩa Tinh Thần Trần Văn Bá sẽ là một bước ngoặt đầy ý nghĩa trong quá trình thực hiện Nghị quyết 36.

6 - Những chi tiết trên tất yếu mở ra một số câu hỏi chính đáng :

a) PT TT TVB và Ủy Ban Giải Thưởng TVB (UB GT TVB) có liên hệ gì với các cơ quan thông tin và tuyên truyền ở Việt Nam, đặc biệt với tờ báo «Thanh Niên,» và mặt khác, với Đảng Việt Tân/Mặt Trận Hoàng Cơ Minh ở hải ngoại ?

b) Chi tiết hồ sơ của các cá nhân hay tổ chức tham gia Giải Thưởng TVB là những tin liệu nhạy cảm, tác động đến sự an nguy của các đương sự và thân hữu ở Việt

Nam. Hành vi mập mờ trí trá về nguồn gốc của bài báo được đăng trên trang mạng PT TT TVB, mở ra câu hỏi : cái phần hồ sơ tham gia GT TVB nhưng không được công bố, trong thực tiễn được bảo mật như thế nào, và có nguy cơ gì bị chuyển cho các cơ quan an ninh và tuyên truyền ở Việt Nam ? Tên tuổi và « uy tín » của các thành viên của PT TT TVB và của UB GT TVB, cùng các mục tiêu và tôn chỉ cao đẹp chung chung được đề ra, có thể là những bảo đảm thỏa đáng không ?

c) Các thành viên của PT TT TVB và của UB GT TVB có liên đới với những hăm dọa côn đồ và cái hành vi vô lại của Nguyễn Ngọc Bách đối với cá nhân tôi không ?

d) UB GT TVB tuyên bố có ý chí « liên kết Quốc Nội-Hải Ngoại và kết hợp gắn bó giữa những người Việt tha hương.» Đó cũng là mục tiêu công khai của Nghị Quyết 36 của cộng sản Việt Nam. Như thế có thể nào cho là PT TT TVB và UB GT TVB đứng cùng phía với Nghị Quyết 36 không ?

Dưới góc độ đó, các thành viên của PT TT TVB và của UB GT TVB có chia sẻ cái quan điểm cho rằng có thể đặt TVB đứng cùng phía với Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam và những thành phần yểm trợ nó, với lý do là mục tiêu được công bố của chúng, trong bối cảnh chiến tranh lúc đó, là một nước Việt Nam độc lập, trung lập, tự do « không khác mấy giấc mơ của Trần Văn Bá » như Dương Hồng Cách đã khẳng định không ?

7 - Vài chi tiết để giúp soi sáng cho những lựa chọn lập trường :

Nguyễn Ngọc Bách hăm dọa là ngày nào đó, tôi sẽ phải « trả giá hành vi của mình » và cáo buộc tôi « trục lợi cá nhân » (không nói ở đâu, trong vấn đề gì.)

Như đã xác định, tôi không hề quen biết hay có liên hệ gì với hai « đàn anh » của Nguyễn Ngọc Bách là Dương Hồng Cách và Jacques Đặng Văn Sung, cũng như không hề có giao thiệp hay liên hệ gì với Nguyễn Ngọc Bách, ngoại trừ hai trường hợp. Vậy, trong hai trường hợp đó, tôi có thể trục lợi cá nhân như thế nào ?

Trường hợp thứ nhất : Năm 2008, Nguyễn Ngọc Bách, với tư cách thành viên của BCH của Tổng Hội Sinh Viên Paris (**THSVP**) giới thiệu với tôi cha Nguyễn Hữu Lễ và Trần Quốc Bảo chủ tịch đảng Phục Hưng, để nhờ tôi giúp họ một tay trong dự án làm cuốn phim «Tội ác của Hồ Chí Minh.» Mặc dầu vẫn biết Phục Hưng là một trong 3 tổ chức sáng lập ra Mặt Trận Hoàng Cơ Minh và mặc dầu nhiều người chung quanh can gián, tôi vẫn chấp nhận đáp ứng, trong khả năng của mình, những yêu cầu của cha Lễ và Trần Quốc Bảo, vì tôi cho dự án đó là việc đáng làm và tin vào khả năng sàng lọc của thời gian; và vì, như tôi đã nói với cha Lễ, tuy không phải người công giáo, nhưng tôi vẫn không quên hai câu trong thánh kinh : “Khốn cho các người, vì các người chất cho người ta gánh nặng khó mang, mà tự mình thì không động ngón tay đến.” (Luc, 11-46,) và «Các người sẽ biết sự thật và sự thật sẽ giải thoát các người» (Jean, 8-32) [tôi chuyển qua tiếng Việt.] Vậy email này tôi cũng xin gửi đến cha Lễ và anh Trần Quốc Bảo, trước, để xin hai vị cho biết tôi có trục lợi cá nhân gì trong chuyện cuốn phim «Tội ác của Hồ Chí Minh,» và sau, để hai vị biết thêm về đạo đức hành động và bản lĩnh của kẻ đã làm trung gian giới thiệu hai vị với tôi.

Trường hợp thứ hai : tôi chỉ có những tiếp xúc ngắn ngủi và phiến diện với Nguyễn Ngọc Bách, không quá 3 lần, trong khuôn khổ hoạt động của các hội đoàn, và một số trao đổi emails cũng rất giới hạn, đặc biệt trong dịp phối hợp các hội đoàn ở Paris

trong chiến dịch dựng bia tường niệm TVB với tòa thị sảnh quận 13 của thành phố Paris năm 2008, Nguyễn Ngọc Bách lúc đó đại diện cho THSVP. Tất cả các cuộc tiếp xúc này tuyệt nhiên không có một hệ quả thiết thực nào ngoại trừ làm tiêu hao một số thời giờ.

Sau cùng phải nói đến liên hệ giữa tôi và THSVP, vì Nguyễn Ngọc Bách tiếp xúc với tôi qua danh nghĩa THSVP. Ở đây cũng chỉ có hai việc đáng kể :

Thứ nhất : năm 1984, sau khi cộng sản Hà Nội tuyên án tử hình Trần Văn Bá và 4 chiến hữu ngày 18/12, tôi có tiếp xúc với THSVP qua Trần Ngọc Giáp để nhờ THSVP tổ chức một buổi họp với các hội đoàn trong cộng đồng ở Pháp và ở Âu châu để luật sư của tôi, Thierry Levy, một luật sư lớn ở Pháp, xuống trình bày hồ sơ của vụ án và bàn thảo về một chương trình vận động dư luận quốc tế. Lúc đó Nguyễn Ngọc Bảo, anh của Nguyễn Ngọc Bách, làm chủ tịch THSVP. Trần Ngọc Giáp bảo đảm với tôi là anh em THSVP sẽ vận động tới đa các hội đoàn, tổ chức và cá nhân. Nhiều lần trước buổi họp Trần Ngọc Giáp xác nhận với tôi mọi việc đã xong xuôi cả rồi. Đến ngày, tôi và Thierry Levy đến địa chỉ của buổi họp ở khu

Montparnasse. Đó là trụ sở của hội cao niên người Việt, nằm dưới hầm. Buổi họp diễn ra với 3 cụ cao niên, không thạo tiếng Pháp lắm, Nguyễn Ngọc Bảo, Trần Ngọc Giáp, Thierry Lévy và tôi, tức tất cả 7 người. Không có một hội đoàn nào khác. Thierry Levy vẫn nghiêm chỉnh trình bày hồ sơ. Trên đường về tôi áy náy xin lỗi ông và nói chắc trong cả kinh nghiệm nghề nghiệp chưa bao giờ ông lại gặp phải một buổi họp như thế, trong một hoàn cảnh sống chết như thế. Ông là người nhân ái, chỉ vỗ vai tôi, tắc lưỡi nói : ẹa va, ẹa va (không sao, không sao.) Còn đang nghiền ngẫm về những sắc thái của cái vô nhân của các tín đồ cộng sản toàn trị và cái bất nhân của những kẻ tự xưng «quốc gia dân chủ,» và hơn nữa «đồng chí» của Trần Văn Bá, thì tôi gặp Trần Đình Thực mấy tháng sau ở Mỹ. Thực cho tôi xem tài liệu về Nguyễn Đồng Sơn /Nguyễn Xuân Nghĩa chỉ thị cho các đoàn viên của Mặt Trận Hoàng Cơ Minh «không được phát động các sinh hoạt đấu tranh» để chống lại cái bản án tử hình ngày 18/12/1984 của cộng sản Hà Nội. Kể từ hôm ấy, tôi vẫn luôn tấm tắc cái tinh thần kỹ luật cao độ của Nguyễn Ngọc Bảo và Trần Ngọc Giáp. Như thế, trong vụ này, tôi đã trực lợi cá nhân chỗ nào ?

Thứ hai : vào giữa thập niên 90, một vài thành viên trong Ban Chấp Hành của THSVP có đến gặp tôi để trình bày một vấn đề mà họ yêu cầu tôi giữ kín : Đó là những khó khăn của tờ báo Nhân Bản của hội, còn nợ nhà in Polycolor từ hơn 10 năm qua một số tiền mà hội không giải quyết nổi. Vì thế hội không thể khuếch trương và phát huy tờ báo. Họ nhờ tôi giúp giải quyết giùm. Tôi hứa sẽ cố gắng nhưng nói cần hiểu rõ căn nguyên và mục tiêu của vấn đề. Sau vài lần trao đổi, họ cho tôi biết sở dĩ tình trạng tài chánh như thế là vì từ hơn 10 năm qua, hội đã dùng tờ báo để yểm trợ một Mặt Trận Kháng Chiến, cho in đủ thứ vật liệu và công cụ truyền thông và tuyên truyền, vượt ngoài khả năng của hội. Tôi bảo cá nhân tôi không thích xúi trẻ thơ ăn cứt gà xấp hay huyết còi em út, thế thì tôi có lý do gì phải làm cái việc dọn rửa lau chùi cho cái bọn đã diễn cái trò ấy, rồi ăn uống há hê thậm chí mửa trên bàn, xong phải tay bỏ đi?

Sau đó, năm 1997, THSVP lại trình ra một dự án lớn nhằm sản xuất một CD nhạc trẻ Việt Nam. Họ lại nhờ tôi tài trợ. Tôi thấy dự án văn hóa đó chánh đáng. Tôi thiết kế tài trợ. Thật kỳ diệu, số tiền tài trợ bằng số nợ Polycolor của hội.

Trong vụ này lợi ích cá nhân của tôi là 5 cái CD mà hội đã tặng cho.

Là người tổ ra đặc biệt ưu tư về tệ nạn trực lợi cá nhân, với cái vị thế hết sức thuận lợi của một cựu chủ tịch và một thành viên luôn luôn tích cực của THSVP, Nguyễn Ngọc Bách chắc đã lưu tâm khảo sát các trường hợp xung đột quyền lợi trong hội (luật nước Pháp gọi là conflit d'intérêts,) vì thường đó là nguyên nhân tạo ra tệ nạn

trục lợi cá nhân. Chẳng hạn như trường hợp của Nguyễn Ngọc Bảo, người một thời vừa là chủ tịch THSVP vừa là cán bộ cao cấp của Mặt Trận Hoàng Cơ Minh/Việt Tân, thật là một trường hợp điển hình, đáng được khảo sát. Mong rằng kết quả của một cuộc khảo sát như thế, nếu có, sẽ được phổ biến, không chỉ riêng cho THSVP, mà còn cho tất cả các hội đoàn người Việt, để giúp tất cả cùng thăng tiến.

8 – Những hăm dọa của Nguyễn Ngọc Bách đặt ra một vấn đề nghiêm trọng. Vì hệ lụy của nó trong bối cảnh hôm nay. Như đã nói, tôi không có liên hệ xa gần hay ân oán riêng tư gì với Nguyễn Ngọc Bách. Để Nguyễn Ngọc Bách ra tay gửi đến tôi những hăm dọa và vu cáo trắng trợn bằng emails chính thức, tức phải có một động lực uy mãnh thúc đẩy. Tôi thấy chỉ có hai khả năng :

a) Một quyền lực chánh trị chỉ đạo, có khả năng điều động một mạng lưới sách động trong cộng đồng người Việt hải ngoại, với phương thức hành động bao gồm hăm dọa và khủng bố tinh thần.

b) Cá tính và hoàn cảnh đặc thù của Nguyễn Ngọc Bách.

Có thể cuộc trao đổi emails trên vấn đề PT TT TVB đã có những tác động trên cá tính và hoàn cảnh cá biệt của Nguyễn Ngọc Bách, ngoài sức tưởng tượng của tôi, khiến Nguyễn Ngọc Bách mất tự chủ trong hành vi và trong ngôn ngữ.

Nguyễn Ngọc Bách quả quyết tôi đã mạ lỵ và vu khống anh ta và lại có thói hăm dọa bậy bạ người khác. Nếu có cái email hăm dọa nào như thế thì Nguyễn Ngọc Bách nên mau mau để nó vào toàn bộ emails đính kèm.

Ở Pháp có cách giải quyết rất đơn giản trường hợp vu khống, hăm dọa và khủng bố tinh thần.

Khi Georges Pompidou lên làm Tổng thống Pháp, ông đã cho chỉnh đốn và tăng cường bộ hình luật với nhiều điều luật rất gắt gao về tội mạ lỵ, vu khống, xâm phạm đời tư, khủng bố tinh thần, vì chính ông đã từng là nạn nhân của những tội phạm đó. Luật của Pháp trên lãnh vực này khắt khe hơn luật của nhiều quốc gia khác, đặc biệt của Hoa Kỳ. Thành thử, nếu Nguyễn Ngọc Bách cho là tôi đã mạ lỵ, vu khống, hăm dọa mình, thì chỉ cần in toàn bộ emails đính kèm rồi đem nộp ở một nha cảnh sát với đơn khiếu nại về những tội phạm nêu trên, nhất là tội hăm dọa. Trong bối cảnh chống khủng bố hiện nay ở Pháp, chắc chắn đơn sẽ được đặc biệt chiếu cố và phản hồi nhanh chóng. Thêm nữa, có thể hoàn cảnh của Nguyễn Ngọc Bách có nhiều điều thương tâm chẳng hạn như tai họa gia đình về anh em họ hàng, v.v. Và nếu ngoài xã hội, tôi có vô tình hay chủ ý xúc phạm mối thương tâm ấy, thí dụ như tùy tiện sử dụng danh nghĩa của anh em họ hàng đó, đồng thời trâng tráo giọng hăm dọa côn đồ, thì Nguyễn Ngọc Bách có thể khiếu nại về thương tổn tinh thần gây ra bởi cái «ác độc tâm thần» như thế (cruauté mentale.) Luật nước Pháp đặc biệt khắt khe về tội phạm này.

Ngoài ra, hiện ở Mỹ, có một nhóm ký giả thuộc tập đoàn truyền thông Hoa Kỳ PBS/Frontline/Propublica, có thể lưu tâm đến trường hợp PT TT TVB để khảo sát những sắc thái của hiện tượng hăm dọa, khủng bố, tiếm đoạt danh nghĩa cộng đồng, trong giới người Việt ở nước ngoài. Bởi lẽ, họ đang bị một đảng phái và vài nhân vật trong cộng đồng Việt nam ở Mỹ cáo buộc đã xúc phạm đến danh dự của cộng đồng người Việt. Lý do là vì tập đoàn truyền thông này đã dấy động một chiến dịch nhằm mở lại hồ sơ của vụ khủng bố và ám sát 5 ký giả người Mỹ gốc Việt trong những năm 1981-1990, qua việc cho trình chiếu vào ngày 3 tháng 11, 2015, một phim tài liệu sơ khởi có tên «Terror in Little Saigon.» Phim trình bày đầu đuôi vụ ám sát 5 ký giả gốc Việt xảy ra trên đất Mỹ, trong cộng đồng Việt nam, và nêu lên một số nghi vấn và giả

thuyết xoay quanh Đảng Việt Tân/Mặt Trận Hoàng Cơ Minh. Hiển nhiên chiến dịch truyền thông này có tác dụng chuộc lại sự thiếu sót của hai ngành hành pháp và tư pháp Hoa Kỳ, đã xúc phạm nghiêm trọng đến danh dự và quyền công dân của người Mỹ gốc Việt, khi xếp lại hồ sơ của vụ án, để cho một tội ác xảy ra trong cộng đồng Việt Nam, không bị trừng phạt, thể như người Mỹ gốc Việt chỉ là công dân hạng thứ, không xứng đáng được hưởng công lý và sự thật là hai giá trị nền tảng của xã hội Hoa Kỳ, bên cạnh giá trị tự do. Như thế chiến dịch truyền thông của tập đoàn PBS/Frontline/Propublica có tác dụng tối hậu là phục hồi danh dự và vị thế của cộng đồng Việt Nam ở Hoa Kỳ.

Theo tôi, người Mỹ gốc Việt nên lập ra một «Nhóm Đặc Nhiệm» với sứ mạng đứng ra đánh động các ứng viên tranh cuộc bầu cử Tổng thống Hoa Kỳ sắp tới về vụ án mạng này và yêu cầu họ cam kết, nếu đắc cử, sẽ tận dụng mọi phương tiện và nguồn lực của Hành pháp nhằm đem lại công lý và sự thật trong vụ án sát 5 ký giả người Mỹ gốc Việt ở Hoa Kỳ.

Ý kiến này tôi xin được đưa ra nhân danh ... Tinh Thần Trần Văn Bá, vì Trần Văn Bá khi còn ở Pháp đã dành không ít thời giờ và nghị lực để tranh đấu cho các cộng đồng người Việt có được một vị thế, một sức mạnh và một tiếng nói trọn vẹn trong các xã hội tự do và dân chủ ở Âu châu.

Nếu cảm thấy bị hăm dọa và bị vu khống, có gì cấm cản PT TT TVB yêu cầu tập đoàn PBS/Frontline/Propublica làm một phóng sự so sánh hiện tượng hăm dọa và khủng bố tinh thần trong cộng đồng người Việt ở Pháp và ở Mỹ ?

9 - Hiện có nhiều phát biểu về tinh thần Trần Văn Bá thế này, tinh thần Trần Văn Bá thế kia, TVB nghĩ thế này, TVB nghĩ thế kia. Và trong tương lai chắc chắn sẽ còn tiếp diễn như thế.

Vậy, tốt hơn, ta hãy tìm xem Trần Văn Bá có để lại tài liệu gì nói lên ưu tư và suy nghĩ của mình. Như đã nói ở đầu bài, Trần Văn Bá quả có để lại nhiều nhắn gửi. Qua một số thơ viết tay. Rất ít người biết được sự kiện này. Ngược lại nhiều người biết được, nhưng hình như đã quên, một nhắn gửi như thế được Trần Văn Bá gửi dưới hình thức một thơ viết tay từ Sài Gòn cho THSVP ở Paris, năm 1982. Thơ này đã được phổ trên mạng từ nhiều năm qua. Trong thơ có đoạn TVB viết ra cảm nghĩ và phán xét của mình về các nhân vật, tổ chức, phong trào của người Việt ở hải ngoại. Trần Ngọc Giáp đã cho tôi một bản sao cách đây hơn 30 năm. Tôi xin kèm theo đây một bản của bức thơ viết tay ấy.

Theo tôi biết, Trần Văn Bá còn gửi ra ít nhất 17 bức thơ viết tay như thế, trong đó phán xét người và việc rất chính xác và rất chi tiết. Tôi đã có dịp xem qua các bức thơ ấy, cách đây trên dưới 30 năm. Đến nay vẫn còn ghi nhớ nội dung chủ yếu của chúng. Tuồng chữ của Trần Văn Bá rất đặc biệt, khó có thể giả mạo được. Đúng là cùng tuồng chữ trong bức thơ gửi cho THSVP năm 1982 (xem bản đính kèm.) Trần Văn Bá có đưa ra nhận định về nhiều người nhưng lại dùng biệt danh của họ, nên tôi không biết ai là ai. Vì thế tôi không để tâm nên không nghĩ xin bản sao của các bức thơ ấy. Bây giờ nghĩ lại rất tiếc.

Thế nên, nay tôi khẩn khoản yêu cầu anh em nào còn giữ những bức thơ tay ấy của Trần Văn Bá, vui lòng gửi cho tôi xin một bản sao.

Biết đâu trong những chuỗi biệt danh ấy, lại không có những người thường tự xưng là «đồng chí» của Trần Văn Bá; hay những người thường phát biểu vi vút về tinh thần, về đạo đức, về chí hướng, về ước mơ của Trần Văn Bá; hoặc những người thuộc cái «đoàn lũ hành» đã cất bước từ hơn 30 năm qua, không biết đã dừng cảm làm nên một cuộc vận lý trường chinh nào, với những thành tựu gì, hay chỉ đi luẩn quẩn vòng quanh những chiếc cối xay, tao tác gọi nhau tha mồi, như hiện nay với cái

PT TT TVB. Những bức thơ tay của Trần Văn Bá có thể giúp họ «quay lại thấy bờ.»

Ngày 14 tháng 12, 2015

Trần Văn Tông

*Nhạc Bất Quần, như ai cũng biết, là một nhân vật trong bộ trường thiên tiểu thuyết Tiếu Ngạo Giang Hồ của Kim Dung, điển hình của loại ngụy quân tử, giả nhân giả nghĩa. Lâm Bình Chi là học trò của Nhạc Bất Quần, cũng giả nhân giả nghĩa trong bản chất, nhưng không có sự giả giận và cái đạo mạo của thầy.

** *Thái Quang Trung thường bị nhiều người cáo buộc là thân cộng. Trong đó không có tôi. Vì lẽ giản dị là cụm từ thân cộng tôi không bao giờ dùng. Tùy theo bối cảnh và đối tượng, tôi có thể đưa ra nhận định : «rap khuôn cộng sản», «làm công cụ cho cộng sản,» «là cộng sản,» hay trích dẫn câu nói bất hủ của Lê Nin về những kẻ bị cộng sản lợi dụng, hoặc cái khẩu ngữ của anh bạn Trần Đình Thực về một cái thế tiểu tiện của loài chó. Mặt khác, tôi rất dị ứng với cái trò chụp mũ người khác là cộng sản hay thân cộng vì không đồng ý với mình. Cá nhân tôi đã từng có dịp ngồi uống café trao đổi hòa nhã với Thái Quang Trung về nhiều đề tài không chỉ giới hạn ở lãnh vực chánh trị, lịch sử và Việt Nam. Về nghệ thuật chẳng hạn. Tôi có hỏi anh về sự hài hòa giữa hội họa và thi văn, theo quan niệm phương Đông và theo quan niệm phương Tây : «thi trung hữu họa, họa trung hữu thi» của Vương Duy đối chiếu với «Ut pictura poesis» của Horace. Trên một đề tài như thế giữa anh và tôi có thể có những cái nhìn khác biệt nhưng cũng có nhiều điểm tương đồng. Trái lại trên vấn đề chánh trị Việt Nam và lịch sử cận đại Việt Nam khoảng cách thật quá lớn. Và phải nói, phần tôi, không hề có một xé xít, cho dù là một li, để đi về phía quan niệm và hành động của anh. Trái lại, Thái Quang Trung, trong ít nhất một dịp, đã vượt cả khoảng cách dị biệt, tiến về phía tôi, đề nghị phải làm chung một cái gì, dù anh biết rõ, giữa anh và tôi không bao giờ có chuyện đồng chí. Vả lại từ đồng chí không thuộc ngôn ngữ của tôi. Vài lần, anh có viết cho tôi mấy chữ từ Bắc Kinh, gửi đến tôi những «pensées fraternelles» (sic) của anh. Tuy lúc thiếu thời có khi anh đã làm trò thuyết giảng đạo đức với Trần Văn Bá, nhưng với tôi, anh không bao giờ làm điều đó và không bao giờ giờ trò thông thái rôm, lạm dụng những khẩu ngữ sáo mòn loại thương nước, thương nòi, yêu quê hương, v.v.. Có lẽ vì anh đã có dịp nghe tôi phát biểu công khai về cái ung nhọt «pharisaïsme» của người Việt. Nay anh đã ra đi : sương tàn, tuyết tan, hoa tàn, nguyệt khuyết. Tôi vẫn nghĩ đến anh khi thỉnh thoảng phải chịu đựng cái trò Nhạc Bất Quần của một số người tuyên bố mền phục và tôn vinh anh. Bản sao bao giờ cũng thua bản gốc.*